

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2736/2023
17.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Владимир Боровац, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министрства просвете, науке и технолошког развоја из Београда, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 357/23 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 17.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 357/23 од 06.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 357/23 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 438/2021 од 19.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му за период од 01.02.2018. године до 30.09.2020. године, исплати износ од 868.750,83 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке) као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 11.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 357/23 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца, па је преиначена првостепена пресуда у одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву тако што је обавезана тужена да тужиоцу за период од 01.02.2018. године до 31.12.2019. године исплати износ до 623.737,00 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке,

преиначено је решење о накнади трошкова парничног поступка тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 11.250,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 152.997,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, жалба тужиоца је у преосталом делу одбијена и првостепена пресуда је преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву потврђена. Ставом петим изреке, је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 87.274,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у потврђујућем делу којим је делимично одбијен захтев за исплату месечних накнада за научноистраживачки рад, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца на исплату месечних накнада за научно-истраживачки рад, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари код утврђења да тужилац није био радно ангажован и укључен у рад на новом пројекату „Научно истраживачки рад Универзитет у Новом Саду, Факултет ... Нови Сад“ од 01.01.2020. године до 30.09.2020. године. Посебном ревизијом се не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретаном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради исплате, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате накнаде за научноистраживачки рад, поднета је 02.02.2021. године, а вредност предмета спора побијеног дела који се ревизијом побија је 245.013,00 динара.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, у парницама из радних односа ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова, примењује се општи режим о допуштености ревизије, према вредности предмета спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају ради о спору из радног односа, који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић